Keypmannahavn
týsdagin
Tórfinn Smith

Ove fekk hetjumóttøku í Keypmannahavn

Eftir at hava róð í 41 samdøgur kundi Ove Joensen um fimmtíðina mánadagin kyssa hina lítlu havfrúnna á Langeliniebryggjuni í Keypmannahavn. Og ikki vóru tey bæði,Ove og havfrúgvin einsamøll á Langelinie henda dagin. Júst hvussu nógv fólk vóru samankomin har, er ilt at siga, men øll kilometurlanga Langeliniebryggjan var stúgvandi full av fólki, sum fagnaðu Ova við hurrarópum og føroyskum fløggum.

Úti á vánni vóru hundraðtals bátar, sum tóku ímóti og fylgdu Ova seinastu áratøkini inn mókti landi. Tað var sum vera í grind. M.a. vóru tveir vatnkanónbátar frá Keypmannahavnar havn og settu sín dám á hátíðarhaldið. Í einum báti var kent jazzorkestur og tók ímóti Ova við føroyska tjóðsanginum.

Komin uppá land varð skipað fyri hátíðarhaldi við mongum røðum. Yvirborgarstjórin í Keypmannahavn, Egon Weidekamp var fyrstur at bjóða Ova vælkomnan til føroyska næststørsta býin sum hann tók til.

— Tú verður noyddur at endurtaka henda túrin í minsta lagi eina ferð um vikuna, tí tað eru mong ár síðani, at vit hava sæð so nógv skip í Havnini. Keypmannahavn hevur eina vakra havn, eina av vakrastu havnunum í heiminum, men tað einasta vit mangla eru skip og tað syrgdi tú fyri, segð Egon Weidekamp.

Vegna Keypmannahavn handaði yvirborgarstjórin Ova eina song. — Hetta er helst tað, tú nú hevur mest brúk fyri, helt hann fyri. Fleiri aðrar røður vórðu eisini hildnar. M.a. Heðin Mortensen, ÍSF-forseti, Napoleon Hansen, bygdarráðsformaður og Jógvan Sundstein.

Eftir móttøkuna á Langelinie koyrdi Ove í gomlum hestariknum sporvogni til hotellið, har hann skal búgva í nakrar dagar.

— Eg eri ómetaliga glaður men ikki errin. Tá ein liggur einsamallur úti á opnum havi í lítlum báti, er ein ikki errin og tí kenni eg heldur onga orsøk til at vera tað nú, segði Ove í stuttum práti við Sosialin.

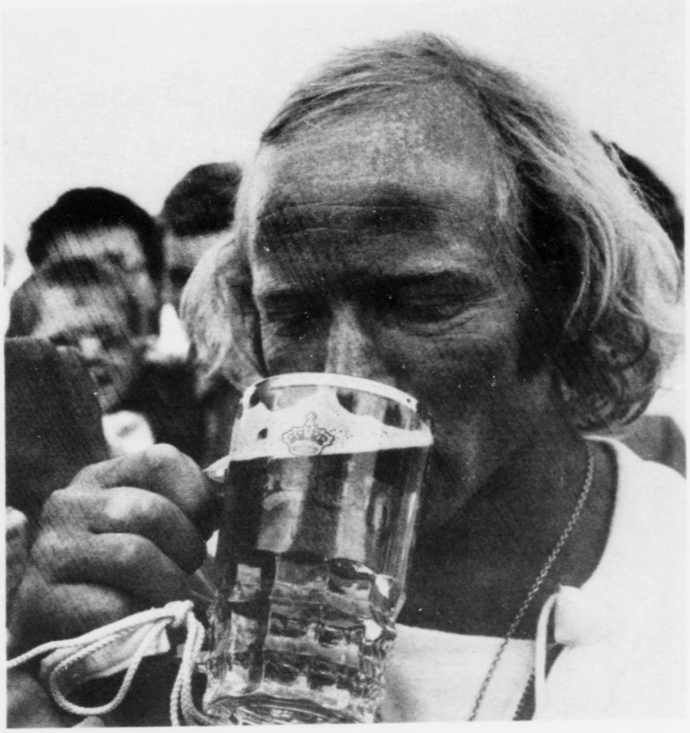

Carlsberg beyð Ova eina kalda øl á bryggjuni

Við føroyska flagginum í hond

Ekstra blaðið skrivar nógv um Ova

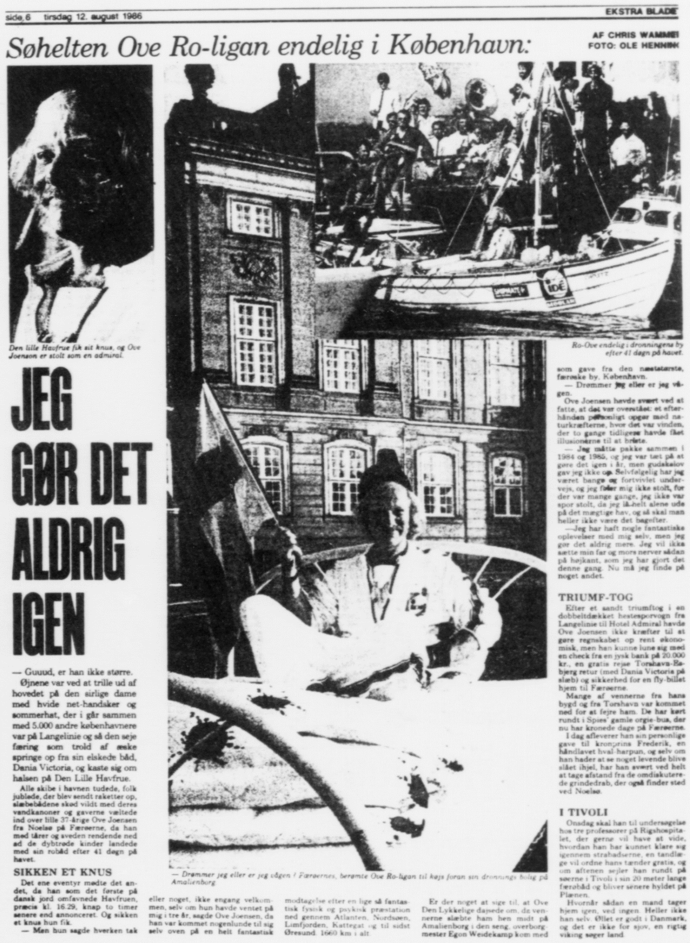

side 6 tirsdag 12. august 1986 EKSTRA BLADE

Søhelten Ove Ro-ligan endelig i København:

AF CHRIS WAMME
FOTO: OLE HENNIN

Den lille Havfrue fik sit knus, og Ove Joenson er stolt som en admiral.

Ro-Ove endelig i dronningens by efter 41 døgn på havet.

JEG GØR DET ALDRIG IGEN

— Guuud, er han ikke større.

Øjnene var ved at trille ud af hovedet på den sirlige dame med hvide net-handsker og sommerhat, der i går sammen med 5.000 andre københavnere var på Langelinie og så den seje færing som trold af æske springe op fra sin elskede båd, Dania Victoria, og kaste sig om halsen på Den Lille Havfrue.

Alle skibe i havnen tudede, folk jublede, der blev sendt raketter op, slæbebådene skød vildt med deres vandkanoner og gaverne væltede ind over lille 37-årige Ove Joensen fra Noelsø på Færøerne, da han med tårer og sveden rendende ned ad de dybtrøde kinder landede med sin robåd efter 41 døgn på havet.

SIKKEN ET KNUS

Det ene eventyr mødte det andet, da han som det første på dansk jord omfavnede Havfruen, præcis kl. 16.29, knap to timer senere end annonceret. Og sikken et knus hun fik.

— Men hun sagde hverken tak eller noget, ikke engang velkommen, selv om hun havde ventet på mig i tre år, sagde Ove Joensen, da han var kommet nogenlunde til sig selv oven på en helt fantastisk modtagelse efter en lige så fantastisk fysisk og psykisk præstation ned gennem Atlanten, Nordsøen, Limfjorden, Kattegat og til sidst Øresund. 1660 km i alt.

Er der noget at sige til, at Ove Den Lykkelige dajsede om, da vennerne slæbte ham hen midt på Amalienborg i den seng, overborgmester Egon Weidekamp kom med som gave fra den næststørste, færøske by, København.

— Drømmer jeg eller er jeg vågen.

Ove Joensen havde svært ved at fatte, at det var overstået: et efterhånden personligt opgør med naturkræfterne, hvor det var vinden, der to gange tidligere havde fået illusionerne til at briste.

— Jeg måtte pakke sammen i 1984 og 1985, og jeg var tæt på at gøre det igen i år, men gudskelov gav jeg ikke op. Selvfølgelig har jeg været bange og fortvivlet undervejs, og jeg føler mig ikke stolt, for der var mange gange, jeg ikke var spor stolt, da jeg lå helt alene ude på det mægtige hav, og så skal man heller ikke være det bagefter.

—Jeg har haft nogle fantastiske oplevelser med mig selv, men jeg gør det aldrig mere. Jeg vil ikke sætte min far og mors nerver sådan på højkant, som jeg har gjort det denne gang. Nu må jeg finde på noget andet.

TRIUMF-TOG

Efter et sandt triumftog i en dobbeltdækket hestesporvogn fra Langelinie til Hotel Admiral havde Ove Joensen ikke kræfter til at gøre regnskabet op rent økonomisk, men han kunne lune sig med en check fra en jysk bank på 20.000 kr., en gratis rejse Torshavn-Esbjerg retur (med Dania Victoria på slæb) og sikkerhed for en fly-billet hjem til Færøerne.

Mange af vennerne fra hans bygd og fra Torshavn var kommet ned for at fejre ham. De har kørt rundt i Spies' gamle orgie-bus, der nu har kronede dage på Færøerne.

I dag afleverer han sin personlige gave til kronprins Frederik, en håndlavet hval-harpun, og selv om han hader at se noget levende blive slået ihjel, har han svært ved helt at tage afstand fra de omdiskuterede grindedrab, der også finder sted ved Noelsø.

I TIVOLI

Onsdag skal han til undersøgelse hos tre professorer på Rigshospitalet, der gerne vil have at vide, hvordan han har kunnet klare sig igennem strabadserne, en tandlæge vil ordne hans tænder gratis, og om aftenen sejler han rundt på søerne i Tivoli i sin 20 meter lange færøbåd og bliver senere hyldet på Plænen.

Hvornår sådan en mand tager hjem igen, ved ingen. Heller ikke han selv. Øllet er godt i Danmark, og det er ikke for sjov, en rigtig viking søger land.

— Drømmer jeg eller er jeg vågen ! Færøernes, berømte Ove Ro-ligan til køjs foran sin dronnings bolig på Amalienborg